

Báthy Anna

Báthy Anna, európai hírű énekesnő Beregszászon született 1901. június 13-án. Sopronban is lakott és többször fellépett a Frankenburg Irodalmi és Művészeti Kör rendezvényein.

Édesapja a városi törvényszék elnöke volt. Tehetségét egy városban élő tanár, bizonyos Max Bacsinszky egyik rokona fedezte fel, aki korábban Bécsben opera-énekesnő volt. Apja sokáig ellenezte, hogy legkisebbik leánya Budapestre színésznőnek menjen tanulni, de végül is beadta a derekát. A Zeneművészeti Főiskolán Maleczki Bianka tanítványa volt. Az évváró növendék-előadáson Verdi Aida című operájából a címszereplő Nílus-parti jelenetét énekelte. A család ekkor már itt lakott, hiszen édesapja valaha itt született és ebben az időben városunk törvényszékének elnökeként dolgozott. 1930-tól az Operaház magánénekesnője, számos nagy sikerű külföldi turnén vett részt. Verdi Álarcosbáljának Amélia szerepében debütált, a korabeli sajtó elragadtatással írt róla. Báthy Anna több mint harminc éven át volt a Magyar Operaház legrangosabb énekesnője, 1955-ben a társulat örökös tagjává választották. Bécsben és Salzburgban világhírű karmesterek vezényletével lépett fel. Ugyanakkor Sopronhoz kötődését mutatja, hogy több alkalommal és szívesen lépett fel a Frankenburg Irodalmi és Művészeti Kör rendezvényein. A család Jókai utcai házáat és testvéreit gyakran látogatta. 1928-ban férjhez ment Rimaszéky Richter Béla építészmérnökhöz, akitől azonban hamarosan elvált és Szaszovszky Ottóhoz, az Indiát is megjárt villamosmérnökhöz ment férjhez. A Báthy nevet akkor vette fel, amikor a harmincas évek végén, negyvenes évek elején a német expanzió a magyar kultúrát is megcélozta. Rossz néven vette, hogy német származását túl sokat firtatják. Előfordult, hogy amikor vendégül hívták Salzburgba, Grácba, Bécsbe, a helyi újságok német énekesnőként ünnepelték. Ezt megelégedve lett Stampf Anette-ből Báthy Anna. A német befolyás előretörése idején csak egyszer céloztak németes nevére és ő máris felvette az anyai nevét, így elég korán hirdették az opera vagy hangverseny plakátok Báthy néven. Gazdag operarepertoárja Gluck és Wagner szerepeken át egészen a XX. századi operáig terjedt. Hatalmas vivőerejű, kiegyenlített

szopránja, meggyőző előadásmódja az Operaház legkiválóbb énekeseinek sorába emelte. Az oratórium és daléneklés magyarországi történetének is kimagasló alakja volt. Oratóriuménekesként is számon tartották. Fontos szerepe volt Bartók és Kodály dalainak népszerűsítésében is. Kodály Zoltán neki ajánlotta egyik népdalfeldolgozását. A Székelyfonó bemutatóján együtt szerepelnek a csoportképen.

1950-ben Kiváló művész címet kapott, 1954-ben pedig Kossuth-díjjal tüntették ki. Gazdag és kimagasló életpálya után hunyt el 61 évesen, 1962. május 14-én Budapesten. Báthy Anna Hamvait a budapesti Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra.

Irodalom:

Sarkady Sándor (szerk.): Aranykönyv 2002. Sopron: Quint, 2001. p. 166.

Internet:

Szepesi Attila: Egy mogul miniatúrára. In: Kortárs: Irodalmi és Kritikai Folyóirat. Hozzáférés módja: <http://home.hu.inter.net/kortars/0109/szepesi.htm> Letöltés ideje: 2017. 04. 19.

Báthy Anna; Stampf Anette. In: Magyar Színházművészeti Lexikon. Hozzáférés módja: <http://mek.oszk.hu/02100/02139/html/sz02/293.html> Letöltés ideje: 2017. 04. 20.